

og at overgrebet, misbruget eller overlasten m.v. har medført, at en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ikke længere samlever på fælles bopæl med den i Danmark fastboende person.

Det vil i forbindelse med samlivsophævelser under henvisning til vold – for at undgå misbrug – være en forudsætning for anvendelse af den foreslåede bestemmelse, at det kan godtgøres, at de i bestemmelsen omhandlede fysiske og psykiske overgreb er den reelle årsag til samlivets ophævelse.

De i den foreslåede bestemmelse nævnte hensyn skal inddrages i sager om inddragelse af en opholdstilladelse, jf. § 19, jf. § 26, eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 2, jf. § 19, jf. § 26.

Det vil herefter afhænge af en konkret afvejning, i hvilket omfang de i den foreslåede bestemmelse nævnte obligatoriske hensyn skal føre til, at inddragelse undlades.

I vurderingen af, om inddragelse af en opholdstilladelse som følge af samlivsophævelse skal undlades, bør særligt indgå de øvrige af udlændingelovens § 26 opregnede hensyn, herunder hensyn til eventuelle børn, situationen i den pågældendes hjemland, herunder risikoen for udstødelse i hjemlandet som følge af ægteskabet og/eller samlivsophøret, om ægteskabet har bestået i hjemlandet m.v. Også varigheden af det ophold, en udenlandsk, voldsramt kvinde har haft her i landet, kan indgå som et hensyn i den konkrete afvejning, men udlændingemyndighederne skal i højere grad end efter den eksisterende praksis vurdere de konkrete omstændigheder i de enkelte sager.

Den foreslåede bestemmelse vil også – ud over sager, hvor der bliver tale om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser under henvisning til samlivsophævelse på grund af vold – gælde tilfælde, hvor den pågældende udlænding i øvrigt har en særlig svag stilling.

Dette vil fx være tilfældet, hvis den pågældende udlænding er stærkt fysisk eller psykisk handicappet, og hvor der bliver spørgsmål om udvisning eller inddragelse eller nægtelse af en opholdstilladelse.

Også i disse tilfælde vil det bero på en konkret vurdering foretaget af udlændingemyndighederne på baggrund af alle foreliggende oplysninger, om de i § 26 opregnede obligatoriske hensyn skal føre til, at der ikke sker udvisning eller inddragelse af en meddelt opholdstilladelse.

I vurderingen af, om inddragelse af en opholdstilladelse eller udvisning skal undlades, bør særligt indgå de øvrige af udlændingelovens § 26 opregnede hensyn, jf. ovenfor.

For så vidt angår handicappede børn henvises i den forbindelse til artikel 23 i FN's konvention om barnets rettigheder, der omhandler psykisk eller fysisk handicappede børns ret til omsorg og bistand.

Til nr. 2

Efter udlændingelovens § 30, stk. 2, drager politiet omsorg for en udlændings udrejse, når en udlænding ikke frivilligt udrejser ved udløbet af udrejsefristen.

Den foreslåede bestemmelse, der indføres som § 40, stk. 3, fastlægger en udlændings pligt til i denne situation at meddele de oplysninger, der er nødvendige for, at en udsendelse kan finde sted, og til i øvrigt at medvirke til udsendelsen.

I forbindelse med politiets forberedelse af en udsendelse af en udlænding, der ikke må opholde sig i Danmark, undersøges det blandt andet, om den pågældende er i besiddelse af rejsedokumenter, som dels kan identificere den pågældende, dels kan anvendes i forhold til hjemlandets myndigheder i forbindelse med udsendelsen. Har den pågældende ikke rejsedokumenter, vil politiet søge at fremskaffe sådanne dokumenter ved henvendelse til det formodede hjemlands diplomatiske repræsentation her i landet eller i et af nabolandene, typisk Sverige eller Tyskland.

Flere repræsentationer ønsker, forinden der udstedes rejsedokumenter, gennem en samtale med udlændingen at sikre sig, at udlændingen med sikkerhed er statsborger i det pågældende land. Dette indebærer, at det i en række tilfælde bliver nødvendigt ved politiets foranstaltning at fremstille udlændingen på repræsentationen eller over for tilrejsende ambassademedarbejdere i Rigspolitiets lokaler.

I en række tilfælde har udlændinge tilkendegivet, at de ikke ønskede frivilligt at lade sig fremstille.

Med forslaget fastlægges hjemmel for domstolene til på politiets begæring at bestemme, at udlændinge, der ikke frivilligt ønsker at lade sig fremstille for diplomatiske repræsentationer, kan fremstilles med magt.

Det er en betingelse for, at der kan træffes bestemmelse om fremstilling, at politiet forgæves har søgt at få udlændingen til at medvirke til tilvejebringelsen af rejsелеgitimation eller visum, og at det er nødvendigt for udsendelsen af den pågældende, at der tilvejebringes rejsелеgitimation eller visum fra det pågældende land ved personligt fremmøde fra udlændinges side.

Det er endvidere en betingelse for fremstilling, at politiet efter udlændingelovens § 30, stk. 2, drager omsorg for udlændingens udrejse, jf. ovenfor.

I de situationer, hvor asylansøgeren efterfølgende anmoder om genoptagelse af asylsagen, og asylsagen